

Kneza Borne 14, HR-10000 Zagreb, Tel:/ Fax: +385 1 5513 661, Gsm: +385 95 800 1505
E-mail: ured@odvjetnik-loboja.hr

U Zagrebu, 08.01.2025.g.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 ZAGREB

VPS: 4.000.000,00 EUR
Prema OT: 10 000 bodova

Poslovni broj: St-1487/2017

Stečajni vjerovnik: **SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH**, Austrija, Beč, Praterstrasse 31/14, Obergeschoss, OIB: 71762969400, zastupano po punomoćniku Trpimiru Gugiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Gugić, Kovačić i Krivić d.o.o. iz Zagreba

Stečajni dužnik: **MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju**, Čakovec, Ulica Ivana plemenitog Zajca 17, OIB: 05597612616, zastupano po stečajnom upravitelju Domagoju Repaču

Razlučni vjerovnik

i kupac nekretnine: **MARIJAN ŠARIĆ**, Sesvete, Ulica Rudolfa Ivankovića 22, OIB: 55988219690, zastupan po punomoćniku, odvjetniku Krešimiru Loboju, Kneza Borne 14, Zagreb

ŽALBA

Razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine protiv Rješenja Naslovljenog suda gornji poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine

Prilozi:

a/ Preslika dokaza o datumu objave pobijanog Rješenja poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

b/ Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine

c/ Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3598/2023 (pogrešno naznačenoj u pobijanom Rješenju s poslovnim brojem Pž-2598/2023) od dana 9. siječnja 2024. godine

d/ Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine

e/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine

f/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine

g/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine

h/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine

i/ Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine

j/ Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 16 Pž-2399/2023-3 od

dana 08. prosinca 2023. godine

k/ Izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 8007, k.o. Sesvete Novo

l/ Fotografije objekta

m/ Medicinska dokumentacija

I. Razlučni vjerovnik i kupac nekretnine koja je predmet stečajnog postupka gornji poslovni broj je dana 31. prosinca 2024. godine (obj 23. prosinca 2024. godine) zaprimio Rješenje Naslovljenog suda gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine, kojim Rješenjem je utvrđeno da je prestalo založno (razlučno) pravo (hipoteka) vjerovnika Marijana Šarića, OIB 55988219690, Sesvete, R. Ivankovića br. 22, koje je upisano na nekretnini stečajnog dužnika upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete, i to u zk.ul. broj 8007, k.o. Sesvete Novo (ranije zk.ul. 575/A k.o. Sesvete) kč.br. 745/5 Zagrebačka cesta, dvorište i zgrada Sesvete, Zagrebačka cesta 36, ukupne površine 2136 m², pod brojem Z-179/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. godine u iznosu od 4.000.000,00 EUR plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja s kamatom od 6% godišnje, i to budući da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine, potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 2.347.758,42 kn kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda te da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-2598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine Marijana Šarića u iznosu od 5.082.346,04 eura / 38.293.936,27 kn kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda te je naloženo Općinskom sudu u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete brisanje hipoteke upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sesvete, u zk.ul. broj 8007, k.o. Sesvete Novo (ranije zk.ul. 575/A k.o. Sesvete) kč.br. 745/5 Zagrebačka cesta, dvorište i zgrada Sesvete, Zagrebačka cesta 36, ukupne površine 2136 m², hipoteka upisana pod brojem Z-179/14 temeljem ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od 16. siječnja 2014. godine u iznosu od 4.000.000,00 EUR plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja s kamatom od 6% godišnje, za korist: ŠARIĆ MARIJAN, OIB 55988219690, R. IVANKOVIĆA BR. 22, SESVETE, te isti ovim putem u zakonskom roku protiv predmetnog Rješenja podnosi žalbu iz svih zakonskih razloga i to zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- bitnih povreda odredbi stečajnog, ovršnog i parničnog postupka, te
- pogrešne primjene materijalnog prava.

DOKAZ: Preslika dokaza o datumu objave pobijanog Rješenja poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

II. Razlučni vjerovnik i kupac nekretnine uvodno ističe da Naslovljeni sud utvrđenje o prestanku založnog prava odnosno hipoteke isto temelji na spomenutoj pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine, potvrđenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine te pravomoćnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, potvrđenoj presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3598/2023 (pogrešno naznačenoj u pobijanom Rješenju s poslovnim brojem Pž-2598/2023) od dana 9. siječnja 2024. godine.

Nastavno na navedeno, ističe se da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine odlučeno sljedeće, cit.:

„I/ U cijelosti se odbija tužiteljjev tužbeni zahtjev koji glasi:

*Utvrđuje se osnovanim potraživanjem tužitelja **kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda** u stečajnom postupku nad dužnikom Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju, u iznosu od 2.347.758,42 kn.“,*

dok je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, na koju se također poziva Naslovljeni sud u predmetnom pobijanom Rješenju poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine, odlučeno sljedeće, cit.:

„I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev, koji glasi:

*Utvrđuje se osnovanim potraživanjem tužitelja Marijana Šarića, OIB: 55988219690, Sesvete, Ulica Rudolfa Ivankovića 22, **kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda** u stečajnom postupku nad dužnikom MARIJAN NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 36, OIB: 05597612616, u visini od 5.082.346,04 EUR / 38.293.936,27 kn i nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju pripadajući parnični trošak, sve u roku od 8 dana.“*

DOKAZ: Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine
Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3598/2023 (pogrešno naznačenoj u pobijanom Rješenju s poslovnim brojem PŽ-2598/2023) od dana 9. siječnja 2024. godine

Nastavno na navedeno, ističe se da je odredbama članka 260. stavka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022, 27/2024, dalje u tekstu: Stečajni zakon) propisano da se na ispitnom ročištu u stečajnom postupku prijavljene tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu, da je stečajni upravitelj dužan određeno se očitovati priznaje li ili osporava **svaku prijavljenu tražbinu** te da se tražbine koje u osporili stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju posebno raspraviti.

Ističe se da je tražbina razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine osporena, kako je to utvrđeno i gore navedenim presudama, **kao tražbina drugog višeg isplatnog reda** odnosno kao tražbina **VJEROVNIKA DRUGOG VIŠEG ISPLATNOG REDA** odnosno ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine kao **STEČAJNOG VJEROVNIKA, a ne kao tražbina osigurana razlučnim pravom RAZLUČNOG VJEROVNIKA kako je to neosnovano navedeno u pobijanom Rješenju Naslovljenog suda.**

Nadalje, odredbom članka 260. stavka 4. Stečajnog zakona propisano je da izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu u stečajnom postupku.

Ističe se da se postupak radi osporavanja i brisanja razlučnog prava nikada nije vodio te da je stečajni sud bez zakonskog ovlaštenja temeljem odredbi Stečajnog zakona donio pobijano Rješenje o brisanju razlučnog prava. Ne postoji odredba Stečajnog zakona temeljem koje bi stečajni sud bio ovlašten brisati razlučno pravo bez prethodne odluke skupštine vjerovnika i vođenja parničnog postupka radi osporavanja upisanog razlučnog prava, a spomenuta ekstenzivna analogija u tumačenju zakonskih odredbi Zakona o vlasništvu koju prilikom odlučivanja primjenjuje stečajni sud je apsolutno nezakonita! Stečajni sud čak nije niti ovlašten utvrđivati tražbine, a posebice ne odlučivati o postojanju ili nepostojanju niti brisanju razlučnog prava.

Parnični postupak radi pobijanja tražbine osigurane razlučnim pravom nikada nije pokrenut niti vođen, a istekli su i prekluzivni zakonski rokovi od maksimalnih 10 godina (rokovi od 2 godine, 4 godine i 10 godina maksimalni zakonski rok pobijanja ugovora kojim je upisano razlučno pravo)

radi zahtijevanja brisanja razlučnog prava te nikada nije doneseno rješenje o upućivanju u parnicu vjerovnika radi osporavanja predmetnog razlučnog prava niti za to postoji odgovarajuća odluka skupštine društva.

Odluka skupštine vjerovnika koja bi prethodila pokretanju predmetnog parničnog postupka ne postoji te je Sud odlučivao izvan svojih ovlaštenja! Za pokretanje predmetnog parničnog postupka ovlašten je isključivo stečajni upravitelj temeljem prethodne odluke skupštine vjerovnika, a koja odluka ne postoji. Stečajni sudac nije ovlašten odlučivati niti donositi odluke koje su u nadležnosti skupštine društva te je stoga počinjena bitna povreda postupka i pobijano Rješenje nezakonito.

Razlučni vjerovnik stoga ističe prigovor nepostojanja prethodne odluke skupštine vjerovnika za pokretanje postupka brisanja razlučnog prava, nepostojanje sudskog rješenja o upućivanju u parnicu radi osporavanja razlučnog prava ovdje razlučnog vjerovnika, nepostojanje pravomoćne presude parničnog suda radi osporavanja razlučnog kao i prekluzije prava na brisanje razlučnog prava u trenutku donošenja pobijane odluke obzirom je proteklo više od 10 godina od upisa razlučnog prava koje je preneseno 17.01.2014.g. temeljem Zapisnika pod poslovnim brojem Z-179/14.

DOKAZ: uvid u zemljišne knjige i datum upisa razlučnog prava

Prvostupanjski Sud pri tome čak i nema mogućnosti valjano utvrditi identitet sporne tražbine sa kojom povezuje razlučno pravo za koje je odredio brisanje jer to iz isprava na koje se poziva apsolutno ne proizlazi.

Navedeno potvrđuje i činjenica da je predmetnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine odbijen tužiteljev tužbeni zahtjev ovdje razlučnog vjerovnika radi utvrđivanja osnovanim potraživanja istog kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od **2.347.758,42 kn**, a presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine u iznosu od **5.082.346,04 EUR / 38.293.936,27 kn**, dok tražbina koja je osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine ovdje razlučnog vjerovnika **iznosi 4.000.000,00 EUR**, slijedom čega se u predmetnome ne radi o identičnim tražbinama.

DOKAZ: uvid u Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine
Uvid u Presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3598/2023 (pogrešno naznačenoj u pobijanom Rješenju s poslovnim brojem Pž-2598/2023) od dana 9. siječnja 2024. godine
Izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 8007, k.o. Sesvete Novo

Predmetno razlučno pravo i dalje postoji, a dug koji je osiguran predmetnom hipotekom nije plaćen razlučnom vjerovniku Marijanu Šariću te su stoga odluka Naslovljenog suda i sva utvrđenja iz pobijanog Rješenja nezakonita i neosnovana!

Razlučni vjerovnik je u cijelosti financirao gradnju objekta zgrade „Europatrade“ od 2500 m2 početkom 90-tih godina koji je predstavljao jednu od najmodernijih i najluksuznijih poslovnih zgrada u Zagrebu i Republici Hrvatskoj uopće. Radi se o monumentalnoj građevini u koju je isključivo razlučni vjerovnik uložio višemilijunska sredstva koja mu nikada nisu vraćena. Navedeno u istočnom dijelu Zagrebu predstavlja notornu činjenicu te su gotovo svi stanovnici Sesveta upoznati s navedenom činjenicom, a radi uvida o kakvom se objektu radi čiju je izgradnju financirao razlučni vjerovnik u cijelosti, dostavljaju se i fotografije predmetnog objekta od koje gradnje razlučni vjerovnik do današnjeg dana jedne kune/eura nije naplatio!

DOKAZ: fotografije objekta, očevid na licu mjesta, građevinsko vještačenje, saslušanje razlučnog vjerovnika

III. Sukladno odredbi članka 258. stavka 2. Stečajnog zakona, razlučni vjerovnici dužni su **obavijestiti** stečajnoga upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te su, **ako prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici**, u prijavi dužni naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom, s time da, sukladno odredbi članka 258. stavka 3. istog Zakona, razlučni vjerovnici koji nisu obavijestili stečajnoga upravitelja o razlučnom pravu na način iz stavka 2. navedenog članka ne gube pravo odvojenoga namirenja iz predmeta razlučnoga prava odnosno, iznimno, razlučni vjerovnici gube pravo na odvojeno namirenje i nemaju pravo tražiti naknadu štete ili kakvu drugu naknadu od stečajnoga dužnika ili vjerovnika, ako je predmet razlučnoga prava bez njih unovčen u stečajnom postupku, **a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi ili za njega stečajni upravitelj nije znao niti morao znati.**

Slijedom navedenog, ističe se da razlučni vjerovnici OBAVJEŠTAVAJU stečajnog upravitelja o postojanju razlučnog prava te da su isti isključivo ako prijavljuju **I TRAZBINU KAO STEČAJNI VJEROVNICI** dužni u prijavi naznačiti dio imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom, s time da niti u slučaju neobavještavanja stečajnog upravitelja ne gube pravo na odvojeno namirenje iz razlučnog prava odnosno njihovo razlučno pravo i dalje postoji, osim u slučaju kada isto ne bi bio upisano u javnoj knjizi i kada stečajni upravitelj za njega ne bi znao niti morao znati.

Dakle, obavijest o postojanju razlučnog prava ne predstavlja PRIJAVU TRAZBINE STEČAJNOG VJEROVNICA koja je sukladno odredbama članka 260. stavka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona podložna ispitivanju odnosno priznavanju i osporavanju od strane stečajnog upravitelja, dužnika pojedinca ili stečajnih vjerovnika te tražbinu koju je potrebno posebno raspraviti.

Ističe se da je ovdje razlučnom vjerovniku i kupcu nekretnine **osporena tražbina koju je isti PRIJAVIO kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda** te da istome NIJE OSPORENO postojanje RAZLUČNOG PRAVA, slijedom čega je Naslovljeni sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je na temelju pravomoćnih presuda kojima je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenjem osnovanim osporenih tražbina ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine kao **stečajnog vjerovnika drugog višeg isplatnog reda**, a u povodu prijedloga stečajnog vjerovnika SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH, utvrdio prestanak založnog odnosno razlučnog prava (hipoteke) ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine.

Nastavno na navedeno, ističe se da je Ustavni sud Republike Hrvatske jednoglasno donio Odluku poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine kojom je izričito utvrdio da se razlučno pravo ne prijavljuje u stečajnom postupku, nego razlučni vjerovnici mogu obavijestiti stečajnog upravitelja u pisanom obliku o postojanju svojih razlučnih prava (članak 54. stavak 4. Stečajnog zakona), slijedom čega razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu (članak 175. stavak 4. Stečajnog zakona) te da stečajni sudac odnosno stečajni sud ne donosi nikakvo rješenje o razlučnim pravima, niti su ista sastavni dio rješenja o priznatim i osporenim tražbinama, a slijedom čega je prvostupanjski sud u konkretnom predmetu pravilno ocijenio nedopuštenom tužbu u odnosu na 'utvrđenje osnovanosti osporavanja razlučnog prava', uzevši u obzir činjenicu da tužitelj u konkretnom predmetu nije niti upućen na parnicu za to osporavanje, a žalbenim navodima nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o odbacivanju tužbe.

SUDSKA PRAKSA: Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine

Navedeno je potvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj Pž-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine, u kojoj izričito utvrđuje da se razlučna prava više ne prijavljuju i nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu (čl. 175. st. 4. SZ) te da otvaranje stečajnog postupka nema utjecaja na pravo razlučnih vjerovnika da se odvojeno namire iz predmeta stečajne mase na kojima imaju zasnovano razlučno pravo, slijedom čega razlučni vjerovnici mogu svoju tražbinu ostvarivati izvan stečajnoga postupka bez podnošenja prijave tražbine i razlučnog prava stečajnom upravitelju, kao da stečaj nije otvoren, sve s obzirom na činjenicu da razlučno pravo predstavlja pravo vjerovnika da tražbinu osiguranu založnim ili s njim izjednačenim pravom na stvari ili pravu stečajnog dužnika namiri iz vrijednosti te stvari ili prava odvojeno i neovisno o namirenju vjerovnika čije tražbine nisu osigurane i neovisno od tijeka stečajnog postupka.

SUDSKA PRAKSA: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine

Nadalje, ističe se da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine potvrdio Presudu Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-144/03 od 2. rujna 2003. godine kojom je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja u konkretnom predmetu koji glasi:

„Utvrđuje se osnovanim osporavanje prijavljenog razlučnog prava- založnog prava radi osiguranja tražbine tuženika na nekretnini tužitelja z.k. tijelo jedno čest. 3281/1, industrijska zgrada čest. 3281/3, čest. 3281/4, čest. 3285/2, sve upisane u zk. uložak 9220 k.o. Zadar i nekretnina označena kao čest. 9451/1 k.o. Zadar.

Utvrđuje se da razlučno pravo tuženika ne postoji i bez učinka je prema stečajnoj masi, jer je pravna radnja zaključenja Ugovora o obavljanju poslova od 3. 10. 2000. i ovršnog javnobilježničkog akta br. OU-489/00-1 od 4. 12. 2000. godine, pobojna pravna radnja izvršena u vrijeme i na način određen člankom 131. Stečajnog zakona.“, i to iz razloga, kako izričito utvrđuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Presudi poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine, što je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom u konkretnom predmetu vođen prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 123/03) od 31. srpnja 2003. godine, dakle propisima Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00) te da je tek kasnijom zakonskom izmjenom, dodavanjem stavka 4. članka 175. Stečajnog zakona, uređeno da razlučna prava nisu predmetom ispitivanja u stečajnom postupku (članak 50. ZID SZ/03).

SUDSKA PRAKSA: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine

Navedeno je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrdio i u Presudi poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine u kojoj je utvrđeno da je odredbom čl. 175. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03) koji je stupio na snagu 30. kolovoza 2003. godine, **izričito propisano da razlučna prava više nisu predmet ispitivanja u stečajnom postupku na način kako je to ranije bilo uređeno odredbom čl. 175. st. 2. istog Zakona** kojom je bilo propisano da se stečajni upravitelj određeno izjašnjava priznaje li ili osporava zatraženo razlučno pravo, slijedom čega bi se vjerovnika ili osporavatelja, ovisno o postojanju ovršne isprave, upućivalo na parnicu sukladno odredbama članka 178. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 44/96, 29/99 i 129/00).

SUDSKA PRAKSA: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine

Isti pravni stav Visoki trgovački sud Republike Hrvatske iznio je i u Presudi poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine, u kojoj je **izričito potvrđeno da razlučno pravo nije predmet razmatranja u stečajnom postupku**, da izjašnjavanje stečajnog upravitelja, glede postojanja, odnosno nepostojanja razlučnog prava na takvo pravo nema utjecaja te da vjerovnik čija prava proizlaze iz sudskog ili javnobilježničkog osiguranja tražbine ima u stečajnom postupku položaj razlučnog vjerovnika na čija prava stečajni postupak nema utjecaja.

SUDSKA PRAKSA: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine

Izložena pravna shvaćanja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je potvrdio i u Rješenju poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine, u kojem je izričito **utvrđeno da se razlučno pravo ne prijavljuje u stečajnom postupku**, nego razlučni vjerovnici mogu obavijestiti stečajnog upravitelja u pisanom obliku o postojanju svojih razlučnih prava (članak 54. stavak 4. Stečajnog zakona), da razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ispitnom ročištu (članak 175. stavak 4. Stečajnog zakona), slijedom čega stečajni sudac ne donosi nikakvo rješenje o razlučnim pravima, niti su ista sastavni dio rješenja o priznatim i osporenim tražbinama, a slijedom čega proizlazi da je prvostupanjski sud u konkretnom predmetu pravilno ocijenio nedopuštenom tužbu u odnosu na „utvrđenje osnovanosti osporavanja razlučnog prava“, da tužitelj nije niti upućen na parnicu za takvo osporavanje te da žalbenim navodima nije dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost predmetnog rješenja o odbacivanju tužbe.

SUDSKA PRAKSA: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 67 Pž-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine

Naslovljeni sud u točki 16. obrazloženja predmetnog pobijanog Rješenja navodi **da odredbama Stečajnog zakona nije propisano koji učinak pravomoćna presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine osigurane hipotekom ima na razlučno pravo.**

U odnosu na navedeno, ističe se da je nejasno na temelju čega je Naslovljeni sud zaključio da je predmetnim Presudama Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine koja bi bila osigurana upravo hipotekom iz Ugovora o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine u iznosu od 4.000.000,00 EUR, uknjiženoj na predmetnoj nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 8007, k.o. Sesvete Novo pod poslovnim brojem Z-179/14, pogotovo uzevši u obzir činjenicu da je i sam Trgovački sud u Zagrebu u točki 15. obrazloženja predmetne Presude poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine navodi sljedeće, cit.:

„15. Valja navesti da tužitelj do zaključenja prethodnog postupka ni u jednom trenutku ne navodi na koju bi se od tražbina iz prijave odnosila konkretna, predmet(n)a tražbina, dok sam ugovor od 16. siječnja 2014. dostavlja umješač na strani tuženika, a ne tužitelj (sve u vezi s odredbama iz članka 7. stavka 1. i članka 219. stavka 1. ZPP-a). Dakle, tužitelj ne da ne dokazuje (čl. 7. st. 1., čl. 219. st 1. u vezi s čl. 221. a ZPP-a), već niti ne navodi činjenični supstrat tužbe u konkretnom predmetu,“

DOKAZ: uvid u točku 15. obrazloženja Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine

Dakle, ovdje razlučni vjerovnik je prijavio tražbinu u pogledu koje mu je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje iste kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda te mu je takva tražbina, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda osporena te je isti sukladno odredbama članka 260. stavka 1., 2. i 3. Stečajnog zakona upućen u parnicu radi utvrđivanja osnovanim predmetne osporene tražbine te mu je takav tužbeni zahtjev odbijen.

Isti, sukladno odredbama članka 260. stavka 4. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona nije niti morao prijaviti bilo kakvu tražbinu kao stečajni vjerovnik odnosno kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda koja je podložna ispitivanju, kao što nije morao niti dostaviti OBAVIJEST o postojanju razlučnog prava, i svejedno bi imao pravo na odvojeno namirenje, sve s obzirom na činjenicu da je predmetno razlučno odnosno založno pravo upisano u zemljišnoj knjizi za predmetnu nekretninu odnosno da su za predmetno razlučno odnosno založno pravo svi, pa tako i stečajni upravitelj, znali odnosno morali znati.

Uzevši u obzir navedeno, nelogično je i protivno zdravom razumu da bi ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine povoljniji položaj imao kada ne bi dostavio obavijest o postojanju razlučnog prava te kada ne bi prijavio i tražbinu kao stečajni vjerovnik odnosno kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku gornji poslovni broj.

Ističe se da su osobe s pravnim interesom imale pravo pokrenuti parnični postupak radi utvrđivanja nepostojanja založnog prava ovdje razlučnog vjerovnika i brisanja istog sukladno odredbama Zakona o parničnom postupku, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i Zakona o zemljišnim knjigama te da ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine nije, sukladno odredbama članka 260. stavka 4. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, niti aktivno legitimiran niti ovlašten odnosno dužan pokretati postupke kako bi se utvrdila osnovanost njegovog razlučnog prava, već isključivo osnovanost njegove tražbine koju je prijavio kao stečajni vjerovnik drugog višeg isplatnog reda. Sada više takva mogućnost ne postoji obzirom je nastupila zakonska prekluzija pobijanja nakon što je od upisa založnog prava protekao rok od 10 godina.

Ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine opravdano osporava i utvrđenja Naslovljenog suda vezano identitet tražbine u pogledu koje je odbijen tužbeni zahtjev ovdje razlučnog vjerovnika za utvrđenje osnovanosti iste, a sve s obzirom na činjenicu da je isti upućen u predmetnu parnicu isključivo kako bi se utvrdila osnovanost osporene tražbine drugog višeg isplatnog reda koju je ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine prijavio u postupku gornji poslovni broj kao stečajni vjerovnik, sve sukladno odredbama članka 260. stavka 4. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona.

Da se u predmetnome, suprotno navodima Naslovljenog suda iz točke 15., 16., 17., 18., 19., 20. i 21. obrazloženja predmetnog pobijanog Rješenja, ne radi o tražbini koja bi bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno predmetnim Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine, osim činjenice da se o predmetnoj tražbini kao razlučnom pravu ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine ne bi niti vodio takav postupak sukladno odredbama članka 260. stavka 4. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, potvrđuje i činjenica da je i sam Trgovački sud u Zagrebu u točki 15. obrazloženja predmetne Presude poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine izričito utvrdio da se u predmetnome ne radi o tražbini koja bi bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine te da ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine kao tužitelj u predmetnom postupku niti jednom nije naveo da bi predmetna tražbina bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava te se na isto niti jednom tijekom predmetnog postupka nije pozvao, **a slijedom čega proizlazi da identitet predmetne tražbine odnosno da činjenica da bi se radilo o tražbini koja je osigurana predmetnom hipotekom odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine ne proizlazi, kako to pogrešno navodi Naslovljeni sud u pobijanom Rješenju, niti iz izreka predmetnih Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine, kao niti iz OBRAZLOŽENJA predmetnih presuda. Obje navedene presude ne odnose se na tražbinu od 4.000.000,00 EUR koja je upisana u zemljišnim knjigama, a što je jasno iz pobijanih presuda i upisanog razlučnog prava.**

Slijedom navedenog, ističe se da Naslovljeni sud u točkama 15., 16., 17., 18., 19., 20. i 21. obrazloženja predmetnog pobijanog Rješenja gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024.

godine pogrešno utvrđuje da bi se u predmetnome radilo o tražbini koja je osigurana predmetnom hipotekom ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine odnosno Ugovorom o zasnivanju založnog prava (hipoteke) od dana 16. siječnja 2014. godine, slijedom čega proizlazi da je Naslovljeni sud pogrešno odnosno nepotpuno utvrdio činjenično stanje te da predmetno pobijano Rješenje sukladno odredbi članka 354. stavka 2. točki 11. u vezi s odredbom članka 381. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 1 23/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023) u vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona, ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, da je izreka istog nerazumljiva odnosno da proturječi sama sebi i razlozima predmetnog Rješenja, da predmetno Rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama odnosno da u pogledu odlučnih činjenica postoji proturječnost između onoga što se u razlozima predmetnog pobijanog Rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, a čime je, među ostalim, učinjena apsolutno bitna povreda odredba parničnog postupka.

Razlučni vjerovnik je u predmetni spis dostavio i podneske kojima se protivio brisanju razlučnog prava, a koje Naslovljeni sud neosnovano nije uzeo u obzir te donio nezakonitu odluku.

DOKAZ: uvid u podneske razlučnog vjerovnika kojim se osporava brisanje razlučnog prava

IV. Nadalje, ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine ističe da je Podnescima od dana 18. ožujka 2024. godine, 23. travnja 2024. godine, 03. siječnja 2025. godine i 07. siječnja 2025. godine, koje je dostavio u spis predmeta gornji poslovni broj, molio da mu se omogući puni uvid u spis predmeta gornji poslovni broj u sustavu e-Komunikacije, sve kako bi mogao u cijelosti izvršiti uvid u spis i uredno i valjano podnositi žalbe protiv rješenja protiv kojih ima pravo podnijeti žalbu, pa tako i podnijeti žalbu protiv predmetnog pobijanog Rješenja Naslovljenog suda od dana 23. prosinca 2024. godine o navodnom prestanku založnog prava istog, a u povodu kojih molbi ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine Naslovljeni sud nije postupio dulje od godinu dana, čime je istome sukladno odredbi članka 354. stavka 2. točki 6. Zakona o parničnom postupku vezi s odredbom članka 10. Stečajnog zakona onemogućeno sudjelovanje u postupku odnosno čime istome nije dana mogućnost da valjano i uredno raspravlja pred sudom.

Ističe se da ovdje razlučnom vjerovniku i kupcu nekretnine u pogledu utvrđivanja navodnog prestanka i brisanja njegovog založnog prava nije valjano dostavljen niti Prijedlog stečajnog vjerovnika SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH za određivanje brisanja njegovog razlučnog prava s dokumentacijom u prilogu, a slijedom čega isti nije bio u mogućnosti niti valjano se očitovati na predmetni Prijedlog.

DOKAZ: uvid u Podneske založnog vjerovnika i kupca nekretnine od dana 18. ožujka 2024. godine, 23. travnja 2024. godine, 03. siječnja 2025. godine i 07. siječnja 2025. godine i Punomoć, prileže spisu gornji poslovni

Bez obzira na navedeno, razlučni vjerovnik je uspio podnijeti ovu žalbu protiv predmetnog pobijanog Rješenja Naslovljenog suda poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine bez uvida u spis koji mu nije omogućen, i to usprkos činjenici da istome niti predmetni neosnovani Prijedlog za brisanje niti predmetno neosnovano i pobijano Rješenje nisu uredno dostavljeni te činjenici da je predmetno pobijano Rješenje Naslovljenog suda od dana 23. prosinca 2024. godine, objavljeno na mrežnoj stranici **e-Oglasna ploča sudova poslijepodne dana 23. prosinca 2024. godine, odnosno dan prije Badnjaka, Božića i blagdana Svetog Stjepana (24., 25. i 26. prosinca 2024. godine, 01. siječnja i 06. siječnja 2025.g. kao i vikendi koji su neradni dani 28. i 29. prosinca kao i 04. i 05. siječnja 2025.g.) odnosno u vrijeme blagdana, godišnjih odmora i vikenda sa čak 9 (devet) neradnih dana od 15 dana roka za izjavljivanje žalbe, a sve to očigledno iz razloga da se onemogućio ovdje razlučnog vjerovnika da podnese žalbu protiv predmetnog pobijanog Rješenja Naslovljenog suda od dana 23. prosinca 2024. godine, a što potvrđuje i činjenica da mu puni uvid u spis predmeta gornji poslovni broj u sustavu e-**

Komunikacije nije omogućen iako je isti čak četiri puta pisanim putem podnio prijedlog i molbu Naslovljenom sudu da mu se isti dopusti kao i više puta osobno.

DOKAZ: uvid u Presliku dokaza o datumu objave pobijanog Rješenja poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

Nadalje, ističe se da je prijedloge odnosno molbe za omogućavanje punog uvida u spis predmeta gornji poslovni broj u sustavu e-Komunikacije podnosio i raniji punomoćnik ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine, a koji prijedlozi odnosno molbe su također zanemareni od strane Naslovljenog suda, i to sve dok stečajni vjerovnik SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH ima pravo na puni uvid u spis predmeta gornji poslovni broj u sustavu e-Komunikacije, a slijedom čega ovdje razlučni vjerovnik i stečajni vjerovnik SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH nemaju ravnopravan položaj u sudjelovanju u postupku gornji poslovni broj, sve s obzirom na činjenicu da se očigledno u postupku gornji poslovni broj postupa u korist jednog vjerovnika u postupku, i to stečajnog vjerovnika SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH.

Prethodno je predmetna sutkinja više puta odbila molbu punomoćnika za uvid u spise predmeta koji do današnjeg dana nije uključen u sustav E komunikacije predmetnog spisa unatoč višestrukom zahtijevanju bez ikakvog obrazloženja odnosno da „neće jer neće“ te čak i zabranila punomoćniku daljnje kontaktiranje za navedeni predmet uputila da neka se žali ako želi, ali da mu uvid omogućiti neće!

Iz navedenih razloga očito je da razlučni vjerovnik očigledno nema ravnopravan položaj sa ostalim strankama u predmetu gornji poslovni broj, a posebice sa stečajnim vjerovnikom SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH i sukladno uputi suca da se žali ako želi, podnosi i protiv takvog nezakonitog postupanja žalbu!

Pritom ističe se da je razlučni vjerovnik 100% (stopostotni) invalid u invalidskim kolicima starije životne dobi sa dugogodišnjom bolesti multipleskleroze, potpuno ovisan o njezi i pomoći drugih osoba s kojim je komunikacija izrazito otežana posebice u predmetu ovakve veličine i kompleksnosti, a slijedom čega je istome još teže ravnopravno sudjelovati u postupku gornji poslovni broj i čime mu se potpuno onemogućuje komunikacija sa sudom i pravo raspravljanja što je još višestruko teža povreda pravila postupka kada se počini prema 100%-tnom invalidu.

DOKAZ: Medicinska dokumentacija i iskaznica invaliditeta

Razlučnom vjerovniku niti do današnjeg dana kada se izjavljuje žalba uopće nije omogućen uvid u spis predmeta, priloge dokumenata koje je dostavio vjerovnik Samsung Electronics GmbH kao protivna strana u postupku, a pobijanim Rješenjem odlučuje se o temeljnim ljudskim i ustavnim pravnima građana, odnosno posredno o vlasništvu nekretnine koja se temelji na razlučnom pravu obzirom je u ovršnom postupku Ovr-57/2020 doneseno Rješenje o dosudi nekretnine koja je dosuđena razlučnom vjerovniku i kupcu kao najpovoljnijem ponuditelju i koji bi u slučaju brisanja razlučnog prava nakon što je prethodno u cijelosti i isključivo sam financirao gradnju objekta zgrade „Europatrade „ sada zbog brisanja razlučnog prava ponovno morao taj isti objekt platiti!!!

DOKAZ: Rješenje o dosudi Ovr-57/2020

Opisanim postupanjem Naslovljenog suda i predmetnim pobijanim Rješenjem gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine ovdje razlučnom vjerovniku povrijeđeno je temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) i to **Pravo vlasništva** zajamčeno odredbama članka 48. Ustava Republike Hrvatske i odredbama članka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, **Pravo na jednakost**, zajamčeno odredbom članka 3. Ustava

Republike Hrvatske, **Pravo na pravično suđenje** zajamčeno odredbom članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske, a samim time i **Pravo na pošteno suđenje** zajamčeno odredbama članka 6.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

V. Uz pogrešno odnosno nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i u svezi s tim te učinjene apsolutno i relativno bitne povrede odredaba parničnog postupka, Naslovljeni sud je predmetnim pobijanim Rješenjem gornji poslovni broj od dana 23. prosinca 2024. godine pogrešno i suprotno sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske primijenio materijalno pravo, i to odredbe članka 260. i 258. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, kao i odredbu članka 271. stavka 1. Stečajnog zakona na koju se poziva u točki 16. obrazloženja predmetnog Rješenja, a slijedom navedenog i odredbe članka 346. i 347. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15.) te članka 160. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.) na koje se poziva u točki 17. obrazloženja predmetnog Rješenja, a što je ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine detaljno obrazložio i potkrijepio relevantnom sudskom praksom u ovoj žalbi.

SUDSKA PRAKSA:

Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-III-234/2021 od dana 06. listopada 2021. godine
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1311/03-3 od dana 27. travnja 2005. godine
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ 8326/03-4 od dana 13. rujna 2006. godine
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ 3814/07-5 od dana 17. lipnja 2008. godine
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ 5478/05-3 od dana 30. travnja 2007. godine
Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 67 PŽ-5004/2018-4 od dana 2. lipnja 2020. godine

U odnosu na sudsku praksu na koju se poziva Naslovljeni sud u predmetnom pobijanom Rješenju, odnosno na praksu iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3034/2022 od dana 19. srpnja 2022. godine i PŽ-1525/2024 od dana 20. svibnja 2024. godine, ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine se poziva na **Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine**, a koje Rješenje je doneseno u povodu žalbe u istom predmetu u kojem je doneseno Rješenje poslovni broj PŽ-1525/2024 od dana 20. svibnja 2024. godine na koje se poziva Naslovljeni sud u predmetnom pobijanom Rješenju, a kojim Rješenjem (**točka 9. obrazloženja**) utvrđeno sljedeće, cit.:

„Glede žaliteljevog pozivanja na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od 25. listopada 2021. treba navesti da je navedenom presudom odbijen tužbeni zahtjev kojim je tužitelj Marijan Šarić, ovdje kupac predmetne nekretnine, zahtijevao utvrđenje osnovanim njegovog potraživanja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda nad dužnikom Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju, ovdje ovršenikom, u iznosu od 2.347.758,42 kn, te da je navedena presuda potvrđena presudom ovog suda PŽ-6102/21. Osim toga, žalitelj je uz žalbu dostavio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/21 kojom je, između ostalog, odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je tužitelj Marijan Šarić zahtijevao utvrđenje osnovanosti potraživanja kao vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u stečajnom postupku nad Marijan nekretnine d.o.o. u stečaju u visini od 5.082.346,04 EUR. Iz navedenih presuda se ne može utvrditi da bi se radilo o prestanku kupčeve tražbine koja je na temelju ugovora o zasnivanju založnog prava od 16. siječnja 2014. upisana na predmetnoj nekretnini pod brojem Z-179/14 od 17. siječnja 2014. odnosno o prestanku založnog prava na predmetnoj nekretnini.“

DOKAZ: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine (točka 9. obrazloženja)

Slijedom navedenog, ovdje razlučni vjerovnik i kupac nekretnine ističe da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Rješenju poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine već zauzeo pravni stav u pogledu identiteta tražbine u pogledu koje je Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 i poslovni broj P-2546/2018 odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je ovdje razlučni vjerovnik zahtijevao utvrđenje osnovanosti svojeg potraživanja kao vjerovnik drugog višeg isplatnog reda odnosno da je isti sud izričito utvrdio da se iz predmetnih Presuda na koje se poziva Naslovljeni sud u predmetnom pobijanom Rješenju od dana 23. prosinca 2024. godine (Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2546/2018 od dana 25. listopada 2021. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6102/2021 od dana 1. lipnja 2022. godine te Presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-162/2021 od dana 5. lipnja 2023. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3598/2023 od dana 9. siječnja 2024. godine) **ne može utvrditi da bi se radilo o prestanku kupčeve tražbine koja je na temelju ugovora o zasnivanju založnog prava od 16. siječnja 2014. upisana na predmetnoj nekretnini pod brojem Z-179/14 od 17. siječnja 2014. odnosno o prestanku založnog prava na predmetnoj nekretnini.**

Dakle, a kako je to i sam Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u točki 9. Obrazloženja Rješenja poslovni broj 16 PŽ-2399/2023-3 od dana 08. prosinca 2023. godine utvrdio, iz Presude Naslovljenog suda poslovni broj P-162/2021, a samim time i Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 91 PŽ-3598/2023-2 kojom je potvrđena predmetna prvostupanjska presuda, a na koje presude se poziva Naslovljeni sud pobijanom Rješenju, ne može se utvrditi da bi se radilo o prestanku tražbine ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine koja je na temelju predmetnog Ugovora o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine osigurana uknjižbom založnog prava na predmetnoj nekretnini ovršenika pod brojem Z-179/14, zaprimljeno 17. siječnja 2014., a što proizlazi, kako je već obrazloženo, i iz same Presude poslovni broj P-162/2021.

Slijedom navedenog, zaključno se još jednom ističe da je sud u predmetnoj Presudi poslovni broj P-162/2021 odlučivao isključivo o tome postoji li predmetna tražbina kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a ne i o postojanju tražbine koja bi bila osigurana predmetnom hipotekom odnosno založnim pravom ovdje razlučnog vjerovnika te da bi svako protivno tumačenje bilo protivno pravu razlučnog vjerovnika na legitimno očekivanje, odnosno njegovo očekivanje da će bilo kakav formalnopравни propust dostavljanja određenog dokaza u takovoj parnici, gdje se ispituje isključivo status tražbine kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, imati posljedice isključivo na takav status, odnosno na status tražbine drugog višeg isplatnog reda, a ne i na status njegovog razlučnog prava na nekretnini, koje je jasno i nedvosmisleno upisano u zemljišnu knjigu te osporavanje i prestanak istog uopće ne proizlazi iz sporne presude parničnog suda jer to nije niti bio predmet postupka te da utvrđivanje postojanja odnosno nepostojanja tražbine koja je osigurana predmetnim Ugovorom o zasnivanju založnog prava od dana 16. siječnja 2014. godine, a temeljem kojeg Ugovora je uknjiženo založno pravo ovdje razlučnog vjerovnika i kupca na nekretnini stečajnog dužnika, nije bilo predmet postupka koji se pred Naslovljenim sudom vodio pod poslovnim brojem P-162/2021, kao što predmet istog postupka nije bilo niti utvrđivanje postojanja odnosno nepostojanja založnog prava odnosno brisanje istog, a iz čega proizlazi da **ne postoji niti jedna odluka koja utvrđuje da ne postoji tražbina ovdje razlučnog vjerovnika i kupca, a koja je osigurana predmetnim založnim pravom na nekretnini ovršenika odnosno da ne postoji predmetno založno pravo te da Naslovljeni sud u stečajnom postupku gornji poslovni broj nije ovlašten samovlasno odlučivati o postojanju ili nepostojanju razlučnog odnosno založnog prava ovdje razlučnog vjerovnika, a slijedom i nalogati brisanje istog, već je to predmet parničnog postupka koji NIKADA NIJE POKRENUT.**

VI. Slijedom svega navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu ukinuti predmetno pobijano Rješenje Naslovljenog suda poslovni broj St-1487/2017 od dana 23. prosinca 2024. godine, a podredno isto ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovan postupak s

uputom da odbije prijedlog stečajnog vjerovnika SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH za brisanje založnog prava ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine kao neosnovan odnosno preinačiti predmetno pobijano Rješenje na način da odbije predmetni prijedlog stečajnog vjerovnika SAMSUNG ELECTRONICS AUSTRIA GmbH za brisanje založnog prava ovdje razlučnog vjerovnika i kupca nekretnine kao neosnovan.

Marijan Šarić, p.p.

Razlučni vjerovnik potražuje trošak sastava žalbe:

Prema Tbr. 14.3. u vezi s Tbr. 7.1. OT (12 500 bodova x 2,00 EUR).....	25.000,00 EUR
+ PDV.....	6.250,00 EUR
Sve zajedno.....	31.250,00 EUR